

ad § 15.

Efter den gjældende Lovgivning ere Dri-
venedgarn kun forbudte paa den Strækning af
Fjorden, der er imellem Klitgaard og Agger-
sund, og er dette Forbud især begrundet paa,
at dette Fiskeri paa det ommeldte smalle Far-
vand vilde hindre Seiladsen. En stor Deel
Fiskere, navnlig fra Løgstor og Aggersund, have
forlangt Tilladelse til at drive med Nedgarn
ogsaa paa Vandet fra Aggersund til ud for
Hauerslev-Beistrup Land, og dette Forlangende
troer vi med Billighed ikke kan negtes, ja vi
formene meget meer, at dette Fiskeri, der for
Ynglen, som bekjendt, er et af de usfadeligste,
bør tillades overalt i Fjorden, hvor det med
Fordeel kan drives, hvilket formeentlig rettest
bør overlades til Fiskernes eget Valg; vi kunne
ikke skjonne, at saa lette og løse Garn, som
Sildenedgarn ere, videre kunne forulempe Seilad-
sen, men derimod vil denne ofte hindre Ned-
fiskeriet og kunde, naar Nedfiskerne ei tage sig
iagt, komme til at ødelægge deres Garn; dog
dette bliver efter vor Formening alene Fisker-
nes Sag at tage Vare paa; de maae selv-
følgelig stedse vige for Seiladsen, og der kan
naturligviis af Hensyn til dem ikke tænkes paa
at paalægge Seilere paa Fjorden, som for-
langt i Aalborg ved Mødet den 16de f. M.,
at der, for at Fartøierne ei skulle sønderrive
Garnene, skal anlægges en Jernskinne fra Kjølen
hen under Roret; Nedfiskerne, maae selv tage
sig iagt for Seilerne og tage Skade for Hjem-
gjæld, naar de ved Uagtsomhed have faaet
Garn bestadigede.

Forøvrigt formene vi, at de tidligere Be-
stemmelser om, at Nedgarnene skulle holde sig
100 Favne fra faststaaende Rødsel m. v., bør
bibeholdes, og vi have kun, for nærmere at
tydeliggjøre den Tanke, Lov af 1857 § 16
formeentlig har villet udtrykke, troet istedetfor
i Brug værende „Baadtræstet“, at burde
vælge „Vanddragningsvaad“; ellers kunde Ud-
trykket, hvad vist ikke er tilsigtet, og i Pragis
heller ikke forstaaet saaledes, muligens blive ud-
lagt som hele den Strækning Vand, hvor et
Baad, som er i Brug, maa drages.

Vi skulle derhos tilføie, at efter vor For-
mening egner Farvandet fra Hauerslev-Beistrup
Bredning til ud for Klitgaard vel paa flere

Steder, navnlig mellem Klitgaard og Ribe, sig-
neppe til Brug af Nedgarn, deels paa Grund
af de mange Bøle, der fra Bundgarnene fra
ældre Tid skulle staae der, og deels især fordi
der, naar Nedgarnsfiskerne skulle holde sig 100
Favne fra Bundgarnene, ueppe vil blive noget
Vand for dem at drive paa, men dette maae
Fiskerne efter vor Opfattelse selv afgjøre, og
da de, naar de holde sig i den forestrevne
Afstand fra de faste Rødsler, efter vor Forme-
ning paa Grund af dette Fiskeris Bestaffen-
hed ikke kunne gjøre nogen Skade, have vi
troet det rettest, i Lovene ikke udtrykkelig at
undtage nogen Deel af Fjorden fra Brug af
dette Fiskeri.

ad § 16.

I den tilsvarende Bestemmelse i Lov af
1857 har Commissionen i sit Forslag kun
fundet Anledning til at foretage den Foran-
dring, at man tydeligere har fremhævet, at a
og b alene angaae matriculeret og c uma-
triculeret Vand, og tillige, da Commissionen
ikke henregner staaende Nedgarn til egentlig
faststaaende Rødsel, at Ordet „andet“ i Litr. c
er udeladt.

C. Malefiskeriet.

ad § 17.

Commissionen har troet, i Righed med
hvad der er skeet ved Afsnittet om Silde-
fiskeriet, for at følge et bestemt Princip for
Ordningen, at burde omhandle først det fast-
staaende Rødsel, hvormed vedkommende Fiskeri
drives, uden Hensyn til hvilket Slags Fiskeri
der er meest indbringende og derefter at gaae
over til det løse Rødsel; derfor ere her Bestem-
melseerne om Malegaardene stillede forrest, og
§ 25 i Lov af 1857 er her i Forslaget bleven
§ 17. I Paragrafens Indhold er der, som
det vil sees, kun foretaget den Forandring, at
Tiden for dette Malefiskeri er forlænget fra den
21de October til den 1ste November; denne For-
længelse blev forlangt af vedkommende Fiskere
ved Commissionens Møde i Ribe den 17de
f. M., og navnlig begrundet paa, at Gaard-
aalen, efter hvilken, som bekjendt, dette Fiskeri